



Valls 7 de juliol 2019

N. 1015

Comunitat Cristi- ana



www.facebook.com/ParroquiaLledo

Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW. parroquialledovalls.cat

LA PAU DE DÉU

...Aquesta pau és regal de Déu però és també fruit d'un treball no petit que pot prolongar-se durant tota una vida...

De poques paraules s'ha abusat tant com de la paraula «pau». Tots parlem de «pau», però el significat d'aquest terme ha anat canviant profundament allunyant-se cada vegada més del seu sentit bíblic. El seu ús interessat ha fet de la pau un terme ambigu i problemàtic. Avui, en general, els missatges de pau resulten força sospitosos i no aconseguen massa credibilitat. Quan en les primeres comunitats cristianes es parla de pau, no pensen en primer terme en una vida més tranquil·la i menys problemàtica, que discorri amb cert ordre per camins d'un major progrés i benestar. Abans que això i en l'origen de tota pau individual o social hi ha la convicció que tots som acceptats per Déu malgrat els nostres errors i contradiccions, tots podem viure reconciliats i en amistat amb ell. Això és el primer i decisiu: «Estem en pau amb Déu» (Ro-mans 5,1). Aquesta pau no és només absència de conflictes, sinó vida més plena que neix de la confiança total en Déu i afecta el centre mateix de la persona. Aquesta pau no depèn només de circumstàncies externes. És una pau que brolla al cor, va conquerint gradualment tota persona i des d'ella s'estén als altres. Aquesta pau és regal de Déu però és també fruit d'un treball no petit que pot prolongar-se durant tota una vida. Acollir la pau de Déu, guardar-la fidelment al cor, mantenir-la enmig dels conflictes i encomanar-la als altres exigeix l'esforç apassionant però no fàcil d'unificar i arrelar la vida en Déu. Aquesta pau no és una compensació psicològica davant la falta de pau en la societat; no és una evasió pragmàtica que s'allunya dels problemes i conflictes; no es tracta d'un refugi còmode per a persones desenganyades o escèptiques davant d'una pau social gairebé «impossible». Si és veritable pau de Déu es converteix en el millor estímul per viure treballant per una convivència pacífica feta entre tots i per al bé de tots. Jesús demana als seus deixebles que, en anunciar el Regne de Déu, el seu primer missatge sigui per oferir pau a tots: «Digueu primer: pau en aquesta casa». Si la pau és acollida, s'anirà estenent per les aldees de Galilea. En cas contrari, «tornarà» de nou a ells, però mai ha de quedar destruïda en el seu



DIA DE LA CARITAT

Va ser aquest diumenge que a Valls celebràvem la jornada de Corpus. Es van engalanar alguns carrers, (no eren gaires, només 7, imagino per l'excessiva calor) i a la tarda al pas de la processó acompanyant el Santíssim, darrere d'una quarantena d'infants que havien fet la primera comunió dies abans. Primer havíem celebrat la Missa a Sant Joan concelebra per quatre sacerdots, val a dir que des del presbiteri feia goig veure el temple de sant Joan gairebé ple. Tot seguit va sortir la Processó, amb gairebé totes les Germanats i Confraries, Institucions de veïns i altres gremis, feien un seguici molt ple i festiu. Un moment bonic és quan l'àguila reial fa la seva dansa d'homenatge a l'Eucaristia, Rei de la Creació, allí al pati ple de gent acompanyat el ritme de la música. La comitiva va arribar fins el Lledó, trepitjat la llarga catifa de 70 metres, que expressava una llarga cadena d'unió i comunió. A les escales del santuari vam rebre la benedicció de mans del P. Helin, on moments abans el P. Joan havia llegit una pregària de donació total al Senyor corresponent al seu amor envers tots nosaltres. Ara, fins el proper any, descansaran els gegants, i tots els voluntaris que van participar del muntatge de la catifa. Aquest dia a les Misses la col·lecta va ser a favor de les obres de Càritas, per això en





La Comunitat de les Monges Mínimes
els convida amb gran goig a l'Eucaristia que es
celebrarà a la seva Capella amb motiu del Vè
centenari de la canonització del seu Fundador.

Serà presidida pel P. Abilio León,
religiós mínim, el dia **13 de juliol**, a les **5,30**
de la tarda.

Agraïrem ens acompanyi amb la seva
oració i presència.

SOLIDARITAT

LA TAULADA

Recollits a la Caixeta en aquest mes de juny, i alguns donatius 530€
Una feligresa devota de la Verge del Lledó en agraïment pels èxits dels
nets ha fet una donació a La Taulada de 150€ Li agraïm de cor la seva
generositat.

CÀRITAS

Recollit de la caixa de Càritas en aquest mes de juny 110€
Des del Lledó hem socorregut amb ajuts puntuals de: farmàcia 12€ viatges
45€ butà 20€ tallar cabells 7€ altres 125€ a canvi d'alguns serveis, 115€
Total 322€

APADRINAMENT

Cada més ajudem a cinc nen de cinc famílies de la Missió Claretiana al
Brasil on hi treballa el P. Trilla i altres, amb una aportació mensual de
100€ que recollim de la Caixeta d'Apadrinaments. A tots gràcies.

NOTÍCIES

ES DEIA ROSA MARIA

La filla en va fer una memòria molt rica en el contingut i en l'expressió.
La Rosa Maria ens havia deixat la setmana passada just feia 8 dies i tant
bon punt va ser, que els fills es van posar en contacte amb mi per poder
celebrar una Missa oferta a la Rosa Maria. Per la seva feina, que moltes
senyores de Valls la coneixien per això, els angelets la van rebre tots ben
pentinats i amb uns "rissos" que feia goig de veure. La mans de la Rosa
Maria eren d'aquelles mans de mestres que feien bé la seva feina. La filla
va remarcar els valors que la mare els va transmetre, aquests valors perdu-
ren en el cor de tots. Era dissabte i això feina que hi hagués més fidels,
però tots a la una, pregàvem i cantàvem la bondat de Déu que ens acull en
el seu cor. Allà no hi ha més dolor ni més malaltia que consumeixi la vida
de les persones, allí es viu la pau i la felicitat eternes, perquè Déu, Pare, és
Amor, i ens té reservat a cadascú un lloc a la seva taula eterna.

CATIFA 2n. PREMI

El jurat i les votacions populars han concedit el 2n. premi a la Catifa feta
al passeig dels Caputxins davant del Lledó. Visca els voluntaris i voluntà-
ries que hi van treballar, des del disseny, preparar el material, i passar-se el

LA VERITAT

"I què és a veritat?" Va preguntar Pilat a Jesús en el judici civil que li van fer abans de condemnar-lo a la creu. Però aquell governador romà, ja no va esperar cap resposta de part de Jesús, tot reconeixent que no el trobava culpable de res. La veritat d'una experiència, se la creu aquell que la viu o l'ha viscut i en el seu entusiasme de comunicar-ho, ens farà partícips els qui l'escolten. Sona el mòbil, és el WhatsApp, una notícia darrera l'altra, que m'arriba per diversos usuaris. Unes són notícies polítiques, que assegurin que quelcom funcionarà bé i arribarem fins el final... altres són de caires socials, en defensa de la dona, dels infants, de l'habitatge, també asseguren que allò és cert i cal fer-hi front. Hi ha imatges per totes bandes i de tots costats, que mostren, no demostren, quelcom que a vegades és ridícul, altres és entretingut, altres és com una broma, i entremig hi ha quelcom cert, però el meu pensament ja s'ha col·lapsat, i no t'entretens a verificar si tot allò és real, és veritat o és ficció, és mentida i engany o és quelcom que està passant. Em pregunto: *és veritat?* Si m'agrada i forma part de la meua manera de pensar, ho segueixo amb interès, si no m'agrada, ni és part del "meu rotllo" o esborro de seguida. Si em sembla interessant i que altres hi participin ho faig córrer i aquella notícia es multiplica ràpidament, essent veritat o no. Costa de vegades verificar si allò que t'han dit o t'han fet conèixer és veritat i si ho és sencera o parcial. I potser faig o fem com Pilat, ho deixem córrer i s'ha acabat el bròquil, que diem. Quin és el meu punt de referència alhora de practicar la veritat? En alguns casos serà escoltar les parts implicades si és pot, veure si allò que t'han fet saber és quelcom just, que va a favor no dels meus interessos, sinó dels interessos del pròxim. Que el meu germà no en serà mai perjudicat i lluitar perquè tingui vida i la tingui en abundància. La veritat no ha de ser mai l'ab-sència